

Research Paper

modeling of academic procrastination based on Covid-19 anxiety with the social networks-addiction as the mediating role in high school students

Hamideh Sadeghi¹, Mojtaba Janalipoor Chenarodkhani², Amir Qorbanpoorlafmejani³, Mahmoud Mohamadi Razi^{4*}, Azam Bakhshi Poor⁵

1- MSc of Family Counseling, faculty of literature and human sciences, Gilan University, Rasht, Iran

2- MSc of Family Counseling, faculty of literature and human sciences, Gilan University, Rasht, Iran

3- Assistant Professor, Department of Counseling, Faculty of Literature and Humanities, Gilan University, Rasht, Iran

4- MSc of School Counseling, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Ardabil University, Ardabil, Iran

5- MSc of Family Counseling, faculty of literature and human sciences, Gilan University, Rasht, Iran

Citation: Sadeghi, H., Janali poor Chenarodkhani ., M., Qorbanpoorlafmejani, A., Mohamadi Razi, M., Bakhshi Poor, A. (2023). [modeling of academic procrastination based on Covid-19 anxiety with the social networks-addiction as the mediating role in high school students (Persian)]. Journal of school Counseling, 1(1), 1-10

 :10.2298/jsc.2023.1255f.1.9.

Received: 2023/08/28

Accepted: 2023/12/24

Available Online: 2023/12/24

ABSTRACT

Objective: In the present paper, the modeling of academic procrastination based on Covid-19 anxiety with the social networks-addiction as the mediating role in high school students was studied.

Method: This paper is a descriptive, correlational study that was carried out in the statistical population of high school students in Someh-sara city in academic year 2021-22. 300 students participated in this study through convenience sampling method and answered the following questionnaires: Corona Anxiety Scale (CDAS), Cellphone-based Social Network Addiction Questionnaire (AMQBSN) and Solomon and Roth Bloom Academic Procrastination Questionnaire (PASS). Data analysis was performed using SPSS and Amos statistical software through path analysis.

Results: Bootstrap results showed that the direct effects of Corona anxiety on procrastination ($\beta = -0.10$), Corona anxiety on addiction ($\beta = 0.16$), addiction on procrastination ($\beta = -0.16$) were significant and meaningful. The results also showed that the indirect effect of Corona anxiety on procrastination mediated by addiction ($\beta = 0.10$) is significant and has a minor mediating role ($P < 0.05$).

Conclusion and Conclusion: The results also indicate that the proposed model has a good fit. Therefore, it can be concluded from the present study that Covid-19 anxiety is directly related to academic procrastination through the mediation of social media addiction

Keywords:

Academic Achievement, Responsibility, emotional intelligence, female student.

*Corresponding Author: Mahmud Mohamadi Razi

Address: MSc of School Counseling, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Ardabil University, Ardabil, Iran

Tel: 0910881797

E-mail: mahmudmohamadi@gmail.com

1. Introduction

In today's world, competition between countries for access to knowledge and technology is undeniable. Based on this, it can be said that one of the most important resources that societies have to achieve this goal is the students who are considering the spread of viruses. Events (Quaid ۱۹) In recent months, the perspective of global education is occurring (Ghorbani Nejad, ۱۳۹۹). In the meantime, the experience of quarantine and illness for adolescents who are in a certain developmental stage and in a transitional period, will be vulnerable to other groups (Gassum et al., ۲۰۲۰) and it is also possible. Prevention is related to student performance problems, well-being, and academic sports (Hong et al., ۲۰۲۱; Jia et al., ۲۰۲۰). In addition, these factors in the days of the Covid-۱۹ virus cause its rate to increase in an online environment (Malgard et al., ۲۰۲۰). Procrastination is one of the behaviors that usually all people experience in their lives sometimes by resigning from their responsibilities and duties (Ozer and Whitkin, ۲۰۱۸). The most common form of procrastination is academic type, which is observed in educational spaces and among students, and harmful messages such as low grades, periodic dropouts, academic failure, academic failure, dropping out of school and distance. Follows the relevant assignments (Demir Gandol et al., ۲۰۱۹). In academic procrastination, a person is hired to finish a job. But it does not succeed.

One of the diseases that is found in this century and still continues, is Covid-۱۹ disease. Covid-۱۹ is an acute respiratory disease that is closely related to the risk of SARS virus. (Cure Cure, ۲۰۲۰). Complications of this disease can also lead to the emergence of a concept. Anxiety Anxiety is defined as the anxiety and worry and anxiety of people about diseases and their dangers (Zangerilo et al., ۲۰۲۰). Social media addiction or forced use of social media has been identified as a global problem of concern and has been found to be more prevalent among students (Nodobaku et al., ۲۰۲۰; Yakut And Kuro, ۲۰۲۰). Studies have shown that social media addiction affects students in many different aspects of life. Similarly, social media addiction can affect students' academic achievement (Ifeoma Annie Ruby et al., ۲۰۲۱).

In this model, virtual network addiction facilitates the understanding of the role of coronary anxiety in causing academic procrastination. In this model, coronary anxiety is an endogenous variable, virtual network addiction is a mediating variable, and academic procrastination is an exogenous variable. The main purpose of this study was to investigate the question of whether coronary anxiety due to virtual network addiction significantly predicts academic procrastination. The research hypothesis was presented that coronary anxiety due to addiction to virtual networks is a significant predictor of academic procrastination.

2. Materials and Methods

The present study was a descriptive-correlation of structural equations. The method of analysis of this research is path analysis which was used to examine the causal relationships of research variables. In this model, coronary anxiety is an endogenous variable, virtual network addiction is a mediating variable, and academic procrastination is an exogenous variable. Data were analyzed using SPSS and AMOS software version ۲۴. The study population consisted of all first and second high school students in the city of Soomehsara in ۱۴۰۰, from which ۳۰۰ people were randomly selected as a sample. The criteria for entering the sample in the present study

were: being a high school student and living in the city of Soomehsara, also in all stages of the research tried to pay attention to ethical principles and no student was forced to study.

۳. Results

Table ۱: Measurement model fit indices

Fitness indicators	Modified model	Initial model	Cutting point
Squared	۵۵,۸۲	۷۸,۲۶	-
df	۲۳	۲۴	-
X ^۲ /df	۲,۴۳	۳,۲۶	Less than ۵
GFI	۰,۹۶	۰,۹۵	۰,۹۰ >
AGFI	۰,۹۲	۰,۹۰	۰,۸۵ >
CFI	۰,۹۹	۰,۹۷	۰,۹۰ >
RMSEA	۰,۰۷	۰,۰۹	۰,۰۸ <

۴. Discussion and Conclusion

This study showed that Covid-۱۹ anxiety has a direct effect on social media addiction. The results of this study are consistent with the research of (Gao et al, ۲۰۲۰) who found that during the Covid-۱۹ epidemic, ۸۲% of the Chinese population was frequently exposed to harmful social media. Excessive use of the Internet to obtain information about Covid-۱۹ may exacerbate stress responses, increase anxiety and depression, exacerbate anxiety, and impair performance, resulting in Lead to more social media and more frustration, a cycle that is difficult to break (Holmes et al., ۲۰۲۰). Another result of this study showed that social networks have a direct effect on academic procrastination. In other words, increasing the use of social networks leads to increased procrastination among students. The results of this study were consistent with the research of (Tahmasbzadeh Sheikhlari and Sadeghpour, ۱۳۹۷) and (Ozar et al, ۲۰۰۹) who found that student procrastination can be predicted based on the use of virtual networks. Finally, the results showed that Covid-۱۹ anxiety has an indirect effect on academic procrastination mediated by social media addiction, in other words, increasing anxiety by increasing the presence of students in cyberspace can lead to procrastination. Be a student. For example, a study by (Tezer et al, ۲۰۲۰) found that during the Covid ۱۹ epidemic, the relationship between problematic Internet use of male students and academic procrastination behaviors was significantly higher than that of female students. Also, in a study conducted by (Tezer, ۲۰۲۰), it was concluded that there is a relationship between problematic use of the Internet and academic procrastination. On the other hand, a study by (Gkit Stonesine et al, ۲۰۲۱) found that the symptoms of anxiety and depression in the group of users who used the Internet frequently were significantly higher than other participants in It was research.

۵. Ethical Consideration

Compliance with ethical guidelines: All applicable ethical guidelines and principles are considered in this study.

Funding: No funding was received for this research from funding agencies in the public, commercial, or non-profit sectors

Authors' contributions: All authors wrote and edited the article.

Conflicts of interest: No potential conflict of interest relevant to this article was reported.

مقاله علمی-پژوهشی

مدل یابی اهمال کاری تحصیلی بر اساس اضطراب کووید-۱۹ با نقش میانجی اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه

حمیده صادقی^۱، مجتبی جانعلی پور چنار رودخانی^۲، امیر قربان پور لقمجانی^۳، محمود محمدی رازی^{۴*}، اعظم بخشی پور^۵

۱- کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

۲- کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

۳- استادیار گروه آموزشی مشاوره، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

۴- کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه اردبیل، اردبیل، ایران

۵- کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

استناد به مقاله: صادقی، حمیده؛ جانعلی پور چنار رودخانی، مجتبی؛ قربانپور لقمجانی، امیر؛ محمدی رازی، محمود؛ بخشی پور، اعظم. (۱۴۰۱).

[مدل یابی اهمال کاری تحصیلی بر اساس اضطراب کووید-۱۹ با نقش میانجی اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه]. (۲۴).

۱-۱۵

doi: [10.22098/jsc.2023.12554.1090](https://doi.org/10.22098/jsc.2023.12554.1090)

چکیده

هدف: مطالعه حاضر با هدف بررسی مدل یابی اهمال کاری تحصیلی بر اساس اضطراب کووید-۱۹ با نقش میانجی اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه انجام شد.

روش: روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود که در جامعه آماری دانش‌آموزان مقطع متوسطه شهرستان صومعه‌سرا در سال ۱۴۰۰ انجام شد. ۳۰۰ نفر از دانش‌آموزان به روش نمونه‌گیری در دسترس در این مطالعه مشارکت داشتند و به مقیاس اضطراب بیماری کرونا (CDAS)، پرسشنامه اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی مبتنی بر موبایل (AMQBSN) و پرسشنامه اهمال کاری تحصیلی سولومون و راث بلوم (PASS) پاسخ دادند. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزارهای آماری SPSS و Amos به روش تحلیل مسیر انجام شد.

یافته‌ها: نتایج بوت استرپ نشان داد که اثرات مستقیم اضطراب کرونا بر اهمال کاری ($\beta = -0.10$)، اضطراب کرونا بر اعتیاد ($\beta = 0.16$)، اعتیاد بر اهمال کاری ($\beta = -0.66$) معنادار است. همچنین نتایج نشان داد اثر غیرمستقیم اضطراب کرونا بر اهمال کاری با میانجی‌گری اعتیاد ($\beta = 0.10$) نیز معنادار است و نقش میانجی جزئی دارد ($P < 0.05$). همچنین نتایج نشان داد که مدل پیشنهادی از برازش مطلوب برخوردار است.

بحث و نتیجه‌گیری: از این مطالعه می‌توان نتیجه گرفت که اضطراب کووید-۱۹ به طور مستقیم و با واسطه-گری اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی با اهمال کاری تحصیلی رابطه دارد.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۸/۲۸
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۲/۲۴
تاریخ انتشار: ۱۴۰۱/۱۲/۲۷

کلیدواژه‌ها:

اهمال کاری تحصیلی،
اضطراب کووید-۱۹، اعتیاد
به شبکه‌های اجتماعی،
دانش‌آموزان

*نویسنده مسئول

محمود محمدی رازی

نشانی: کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه اردبیل، اردبیل، ایران

تلفن: ۰۹۱۵۰۸۸۱۷۹۷

پست الکترونیک: mahmudmohamadi@gmail.com

۱. مقدمه

در دنیای امروزی، رقابت میان کشورها برای دستیابی به دانش و تکنولوژی امری انکارناپذیر است. بر این اساس می‌توان گفت یکی از مهم‌ترین نیروهایی که جوامع برای رسیدن به این هدف در اختیار دارند، دانش آموزان می‌باشند که با توجه به گسترش ویروس کرونا (کووید ۱۹) در ماه‌های اخیر، چشم‌انداز آموزش جهانی دچار تحولاتی شده است (قربانی نژاد، ۱۳۹۹). در این میان تجربه قرنطینه و بیماری برای نوجوانان که مرحله رشدی خاصی را می‌گذرانند و در یک دوره گذرا قرار دارند، آسیب‌پذیری بیشتری نسبت به سایر گروه‌ها به همراه خواهند داشت (گسوم و همکاران^۱، ۲۰۲۰) و همچنین این اقدامات پیشگیرانه منجر به مشکلات مربوط به عملکرد دانش آموزان، بهزیستی و اضطراب تحصیلی شده است (هونگ و همکاران^۲، ۲۰۲۱، جیا و همکاران^۳، ۲۰۲۰). علاوه بر این، این عوامل در ایام ویروس کووید-۱۹ سبب می‌شود که میزان اهمال‌کاری در یک محیط آنلاین تقویت شود (ملگارد و همکاران^۴، ۲۰۲۲).

اهمال‌کاری یکی از رفتارهایی است که معمولاً همه‌ی افراد گاهی در زندگی خود با کناره‌گیری از مسئولیت‌ها و وظایف‌شان آن را تجربه می‌کنند (اوزر و یتکین^۵، ۲۰۱۸). شایع‌ترین شکل اهمال‌کاری از نوع تحصیلی است که در فضاهای آموزشی و در بین دانش آموزان مشاهده می‌شود و پیامدهای زیانباری مانند نمرات پایین کلاسی، انصراف‌های دوره‌ای، افت تحصیلی، شکست تحصیلی، ترک درس و مدرسه و دوری از تکالیف مربوطه را به دنبال دارد (دمیر گاندول و همکاران^۶، ۲۰۱۹). در اهمال‌کاری تحصیلی فرد تصمیم می‌گیرد کاری را به اتمام برساند؛ اما در انجام آن کار موفق نیست.

یکی از بیماری‌های که در قرن حاضر شیوع پیدا کرده و همچنان ادامه دارد، بیماری کووید-۱۹ می‌باشد. کووید-۱۹ یک بیماری حاد تنفسی است که در ارتباط نزدیک با کرونا ویروس سارس است. این بیماری ترس و نگرانی زیادی برای انسان‌ها در کلیه جوامع به وجود آورده است، در واقع گسترش بیماری‌های واگیر می‌تواند موجب افزایش اضطراب گردد (کیورو و کیورو^۷، ۲۰۲۰). اضطراب ناشی از این بیماری نیز منجر به پیدایش مفهومی تحت عنوان اضطراب کرونا شد. اضطراب کرونا به عنوان وجود نگرانی و دلشورگی و دلواپسی افراد در خصوص ویروس کرونا و خطرات ناشی از آن تعریف می‌شود (زانگریلو و همکاران^۸، ۲۰۲۰). هنگامی که دانش‌آموزان با تجربه‌ای استرس‌زا مواجه می‌شوند، اهمال‌کاری به عنوان یک راهبرد تنظیمی با هدف فرار از هیجانات و افکار منفی و ایجاد احساسات مطلوب در کوتاه‌مدت، علی‌رغم منتج شدن به پیامدهای نامطلوب در درازمدت، به کار برده می‌شود. اعتیاد به اینترنت به معنای گذراندن زمان زیادی در اینترنت و عدم کنترل بر آن و فشارها و رفتارهای مربوط به استفاده از اینترنت است که باعث اختلال و پریشانی می‌شود (شاو و بلاک^۹، ۲۰۰۸). متأسفانه در دوران شیوع ویروس کرونا، این مسئله بیش از پیش گریبان‌گیر نوجوانان شده است. از آنجایی که بیماری کرونا شرایطی را به وجود آورده است که مردم بیشتر در خانه می‌مانند، در نتیجه استفاده از اینترنت افزایش می‌یابد و به دنبال اخبار ناگواری که در مورد این بیماری به دست می‌آورند، استرس بیشتری را متحمل می‌شوند (دانگ و ژانگ^{۱۰}، ۲۰۲۰). و متعاقباً چنین استرس‌هایی اثرات زیان‌باری بر سلامت روان افراد بر جای می‌گذارد که یکی از آنها اعتیاد به اینترنت است.

۱ Guessoum et al

۲ Hong et al

۳ Jia et al

۴ Melgaard et al

۵ Ozer & Yetkin

۶ Damir Gandol et al

۷ Cure & Cure

۸ Zangrillo et al

۹ Shaw & Black

۱۰ Dong & Zheng

اعتیاد به رسانه‌های اجتماعی یا استفاده اجباری از رسانه‌های اجتماعی به عنوان یک موضوع نگران‌کننده مشکل‌ساز جهانی نامیده می‌شود و مشاهده شده است که در بین دانش‌آموزان شیوع بیشتری دارد (ندوبواکو و همکاران^۱، ۲۰۲۰؛ یا کوت و کورو^۲، ۲۰۲۰). مطالعات نشان داده‌اند که اعتیاد به رسانه‌های اجتماعی در بسیاری از جنبه‌های مختلف زندگی بر دانش‌آموزان تاثیر می‌گذارد. به همین ترتیب، اعتیاد به رسانه‌های اجتماعی می‌تواند بر افت تحصیلی دانش‌آموزان تاثیر بگذارد (آیفئوما آنیه روبی و همکاران^۳، ۲۰۲۱). در این مدل اعتیاد به شبکه‌های مجازی، فهم نقش اضطراب کرونا را در ایجاد اهمال‌کاری تحصیلی، تسهیل می‌بخشد. در این مدل اضطراب کرونا به عنوان متغیر درون‌زاد، اعتیاد به شبکه‌های مجازی به عنوان متغیر میانجی و اهمال‌کاری تحصیلی به عنوان متغیر برون‌زاد هستند. هدف اصلی این پژوهش بررسی این سوال بود که آیا اضطراب کرونا به واسطه اعتیاد به شبکه‌های مجازی، اهمال‌کاری تحصیلی را به طور معناداری پیش‌بینی می‌کند؟ فرضیه پژوهش به این صورت ارائه شد که اضطراب کرونا به واسطه اعتیاد به شبکه‌های مجازی پیش‌بینی کننده معنادار اهمال‌کاری تحصیلی هستند.

۲. مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر توصیفی-همبستگی از نوع معادلات ساختاری بود. روش تحلیل این پژوهش، تحلیل مسیر که با استفاده از آن روابط علی متغیرهای پژوهش بررسی شد. در این مدل اضطراب کرونا به عنوان متغیر درون‌زاد، اعتیاد به شبکه‌های مجازی به عنوان متغیر میانجی و اهمال‌کاری تحصیلی به عنوان متغیر برون‌زاد هستند. داده‌ها با نرم افزارهای SPSS و AMOS نسخه ۲۴ تحلیل شد. جامعه‌ی پژوهش را کلیه‌ی دانش‌آموزان متوسطه‌ی اول و دوم در شهرستان صومعه‌سرا در سال ۱۴۰۰ تشکیل دادند که از بین آنها به صورت تصادفی ۳۰۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ملاکهای ورود نمونه به پژوهش حاضر عبارت بود از: دانش‌آموز مقطع متوسطه بودن و سکونت در شهرستان صومعه‌سرا، همچنین در تمام مراحل پژوهش سعی شد اصول اخلاقی مورد توجه قرار گیرد و هیچ دانش‌آموزی به اجبار مورد مطالعه قرار نگیرد.

مقیاس اضطراب بیماری کرونا (CDAS)^۴: این مقیاس توسط (علیپور و همکاران، ۱۳۹۸) ساخته شده است؛ این ابزار دارای ۱۸ سوال است که در مقیاس طیف لیکرت چهار عامل از هرگز (نمره صفر) تا همیشه (نمره چهار) پاسخ داده می‌شود؛ حداقل و حداکثر نمره در این مقیاس صفر و ۵۴ است و نمرات بالاتر نشان دهنده سطح بالاتر اضطراب است. این مقیاس دارای دو زیرمقیاس است که زیرمقیاس علائم روانی شامل سوالات (۱ تا ۹) و زیرمقیاس علائم جسمانی شامل سوالات (۱۰ الی ۱۸) است. پایایی این ابزار با استفاده از روش آلفای کرونباخ برای عامل اول ($\alpha=0/879$)، عامل دوم ($\alpha=0/861$) و برای کل پرسشنامه ($\alpha=0/919$) به دست آمد. همچنین مقدار $\lambda-2$ گاتمن^۵ برای عامل اول ($\lambda-2=0/882$)، عامل دوم ($\lambda-2=0/864$) و برای کل پرسشنامه ($\lambda-2=0/922$) به دست آمد. بررسی روایی وابسته همبستگی به ملاک این پرسشنامه از همبسته کردن این ابزار با پرسشنامه GHQ-28 استفاده شد که نتایج نشان داد پرسشنامه اضطراب کرونا با نمره کل پرسشنامه GHQ-28 و مؤلفه اضطراب، نشانه‌های جسمانی، اختلال در کارکرد اجتماعی و افسردگی به ترتیب برابر با ۰/۴۸۳، ۰/۵۰۷، ۰/۴۱۸، ۰/۳۳۳ و ۰/۲۶۹ است و کلیه این ضرایب در سطح ۰/۰۱ معنادار بود. (علیپور و همکاران، ۱۳۹۸).

۱ Ndubuaku et al

۲ Yacot & Coroo

۳ Ifeoma Anierobi et al

۴ Corona Disease Anxiety Scale (CDAS)

۵ Guttman

صادق، حمیده؛ جاعتلی پور چنار رودخانی، مجتبی؛ قربانپور لقمجانی، امیر؛ محمدی رازی، محمود؛ بخشی پور، اعظم. (۱۴۰۱). [مدل‌یابی اهمال‌کاری تحصیلی بر

اساس اضطراب کووید-۱۹ با نقش میانجی اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه]. (۴) ۵. ۲(۴) ۱-۱

پرسشنامه اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی مبتنی بر موبایل (AMQBSN)^۱: این مقیاس توسط (خواجه‌احمدی و همکاران، ۱۳۹۵) ساخته شده است؛ این ابزار دارای ۲۳ سوال است که در مقیاس طیف لیکرت ۵ عامل از کاملاً مخالف (نمره یک) تا کاملاً موافق (نمره پنج) پاسخ داده می‌شود؛ حداقل و حداکثر نمره در این مقیاس ۲۳ و ۱۱۵ است و نمرات بالاتر نشان‌دهنده اعتیاد بیشتر به شبکه‌های اجتماعی است. این مقیاس دارای ۴ زیرمقیاس است که زیرمقیاس عملکرد فردی شامل سوالات (۱ تا ۹)، زیرمقیاس مدیریت زمان شامل سوالات (۱۰ تا ۱۵)، زیر مقیاس خودکنترلی شامل سوالات (۱۶ تا ۱۹) و زیر مقیاس روابط اجتماعی شامل سوالات (۲۰ تا ۲۳) است. روایی صوری و محتوایی این مقیاس بر اساس نظر ۱۰ نفر از اساتید دانشگاه محاسبه شد و برای بررسی اعتبار مقیاس از روش آلفای کرونباخ استفاده شد که مقدار این ضریب ۰/۹۲ بدست آمد (خواجه‌احمدی و همکاران، ۱۳۹۵).

پرسشنامه اهمال کاری تحصیلی سولومون و راث بلوم (PASS)^۲: این مقیاس توسط (سولومون و راث بلوم، ۱۹۸۴) ساخته شده است؛ این ابزار دارای ۲۷ سوال است که در مقیاس طیف لیکرت ۵ عامل از هرگز (نمره یک) تا همیشه (نمره پنج) است، پاسخ داده می‌شود؛ حداقل و حداکثر نمره در این مقیاس ۲۷ و ۱۳۵ است و نمرات بالاتر نشان‌دهنده اهمال کاری بیشتر است (راث بلوم و سولومون، ۱۹۸۴). این مقیاس دارای ۳ زیرمقیاس است که زیرمقیاس آماده شدن برای امتحانات شامل سوالات (۱ تا ۶)، زیرمقیاس آماده شدن برای تکالیف شامل سوالات (۹ تا ۱۷) و آماده شدن برای تکالیف پایان ترم شامل سوالات (۲۰ تا ۲۵) است. همچنین در این مقیاس گویه‌های «۲-۴-۶-۱۱-۱۳-۱۵-۱۶-۲۱-۲۳-۲۵» به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند. این ابزار با پرسشنامه افسردگی بک، مقیاس شناخت‌های غیرمنطقی الیس، مقیاس عزت نفس روزبرگ و مقیاس اجتناب روزانه همبستگی معناداری داشت و از این طریق روایی آن مورد تایید قرار گرفت. پایایی این ابزار از طریق آلفای کرونباخ ۰/۸۴ به دست آمده است (راث بلوم و سولومون، ۱۹۸۴). همچنین پایایی همسانی درونی این ابزار با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۹۱ به دست آمد (جوکار و دلاورپور، ۱۳۸۶).

۳. یافته‌ها

در این مطالعه ۳۰۰ دانش‌آموز با میانگین سنی ۱۴/۳۹ سال مشارکت داشتند، ۵۲ درصد (۱۵۶ نفر) پسر بودند. ۳۶ نفر پایه هفتم (۱۲ درصد)، ۸۱ نفر پایه هشتم (۲۷ درصد)، ۱۰۷ نفر پایه نهم (۳۵/۷ درصد)، ۳۸ نفر پایه دهم (۱۲/۷ درصد)، ۲۰ نفر پایه دهم (۶/۷ درصد)، ۲۰ نفر پایه یازدهم (۶/۷ درصد) و ۱۸ نفر پایه دوازدهم (۶ درصد) بودند. در جدول ۱ میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش و همچنین شاخص‌های چولگی و کشیدگی ارائه شده است

جدول ۱: یافته‌های توصیفی

متغیرها	میانگین	انحراف معیار	چولگی	کشیدگی
اهمالکاری امتحانات	۱۶/۰۹	۴/۳۳	-۰/۲۰۴	۰/۱۶۳
تکالیف	۲۰/۸۷	۷/۰۹	۰/۱۸۲	-۰/۵۹۹
تکالیف پایان ترم	۲۱/۳۶	۴/۹۶	-۰/۱۸۶	۰/۴۱۲
عملکرد فردی	۲۲/۰۳	۸/۶۹	۰/۴۷۸	-۰/۴۹۷
مدیریت زمان	۱۵/۴۶	۶/۶۲	۰/۳۷۱	-۰/۸۱۱
خودکنترلی	۱۱/۰۹	۴/۲۸	۰/۱۱۴	-۰/۸۱۸
روابط اجتماعی	۱۱/۹۱	۴/۱۱	-۰/۰۶۴	-۰/۶۴۶
نشانگان روانی	۸/۷۵	۶/۷۰	۰/۷۴۲	-۰/۰۸۳

^۱ Addiction to Mobile Questionnaire Based on Social Networks (AMQBSN)

^۲ Solomon and Roth Bloom Academic Procrastination Questionnaire (PASS)

در جدول ۱ میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش ارائه شده است. همچنین آماره‌های چولگی و کشیدگی در محدوده ۲ و ۲- قرار دارد که نشان دهنده نرمال بودن توزیع داده است. در ادامه در جدول ۲ ضرایب همبستگی پیرسون بین متغیرهای پژوهش ارائه شده است.

جدول ۲. ضرایب همبستگی پیرسون

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱- امتحانات									
۲- تکالیف	**۰/۶۸۲								
۳- تکالیف پایان ترم	**۰/۶۳۴	**۰/۷۴۹							
۴- عملکرد فردی	**۰/۵۳۷	**۰/۵۱۳	**۰/۴۶۳						
۵- مدیریت زمان	**۰/۵۳۷	**۰/۵۱۹	**۰/۵۲۴	**۰/۸۲۱					
۶- خودکنترلی	**۰/۵۰۱	**۰/۴۳۵	**۰/۴۷۶	**۰/۶۹۸	**۰/۷۵۱				
۷- روابط اجتماعی	**۰/۳۶۶	**۰/۳۵۹	**۰/۳۷۶	**۰/۵۷۳	**۰/۶۲۱	**۰/۶۶۳			
۸- نشانیان روانی	**۰/۱۷۰	۰/۰۲۴	۰/۰۳۹	*۰/۱۴۶	۰/۱۰۹	۰/۰۷۴	۰/۰۸۳		
۹- نشانیان جسمانی	**۰/۲۳۸	**۰/۲۳۹	**۰/۲۱۳	**۰/۲۸۲	**۰/۲۰۲	**۰/۱۷۴	۰/۰۹۷	*۰/۶۵۸	۱

*** Correlation is significant at the .۰۰۱ level (2-tailed). * Correlation is significant at the .۰۰۵ level (2-tailed).

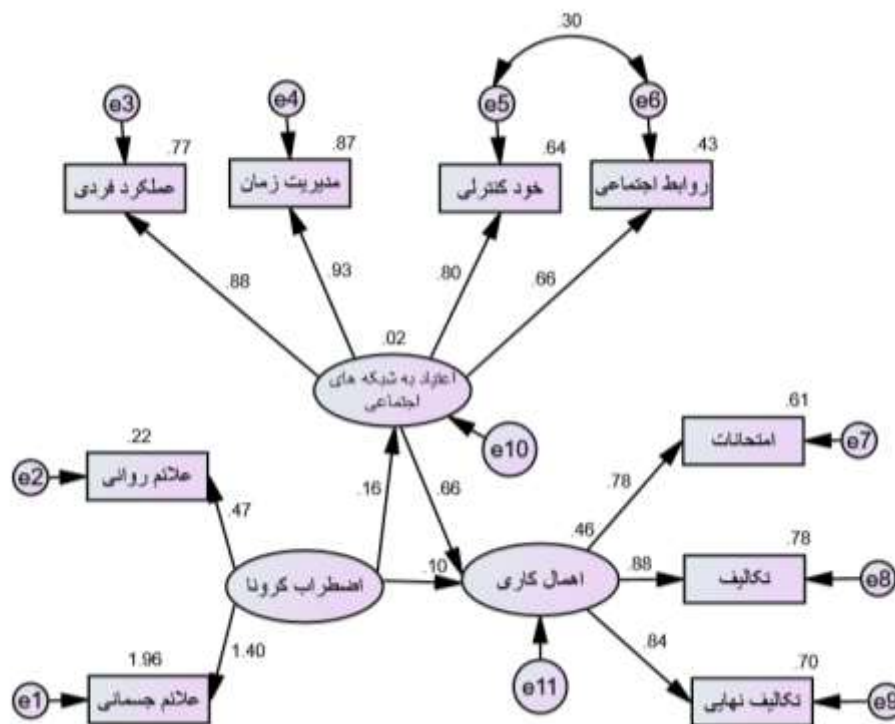
نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که اهمال کاری امتحانات با اهمال کاری تکالیف (۰/۶۸۲)، اهمال کاری تکالیف پایان ترم (۰/۶۳۴)، عملکرد فردی (۰/۵۳۷)، مدیریت زمان (۰/۵۳۷)، خودکنترلی (۰/۵۰۱)، روابط اجتماعی (۰/۳۶۶) نشانیان روانی (۰/۱۷۰) و نشانیان جسمانی (۰/۲۳۸) ارتباط مثبت و معنادار دارد.

نتایج دیگر نشان داد که اهمال کاری در تکالیف با تکالیف پایان ترم (۰/۷۴۹)، عملکرد فردی (۰/۵۱۳)، مدیریت زمان (۰/۵۱۹)، خودکنترلی (۰/۴۳۵)، روابط اجتماعی (۰/۳۵۹)، نشانیان روانی (۰/۰۲۴) و نشانیان جسمانی (۰/۲۳۹) ارتباط مثبت و معنادار دارد. نتایج دیگر نشان داد که اهمال کاری تکالیف پایان ترم با عملکرد فردی (۰/۴۶۳)، مدیریت زمان (۰/۵۲۴)، خودکنترلی (۰/۴۷۶)، روابط اجتماعی (۰/۳۷۶)، نشانیان روانی (۰/۰۳۹) و نشانیان جسمانی (۰/۲۱۳) ارتباط مثبت و معنادار دارد. همچنین نتایج نشان داد که عملکرد فردی با مدیریت زمان (۰/۸۲۱)، خودکنترلی (۰/۶۹۸)، روابط اجتماعی (۰/۵۷۳)، نشانیان روانی (۰/۱۴۶) و نشانیان جسمانی (۰/۲۸۲) ارتباط مثبت و معنادار دارد. نتایج دیگر نشان داد مدیریت زمان با خودکنترلی (۰/۷۵۱)، روابط اجتماعی (۰/۶۲۱)، نشانیان روانی (۰/۱۰۹) و نشانیان جسمانی (۰/۲۰۲) ارتباط مثبت و معنادار دارد. طبق نتایج بین خودکنترلی و روابط اجتماعی (۰/۶۶۳)، خودکنترلی و نشانیان روانی (۰/۰۷۴) و خودکنترلی و نشانیان جسمانی (۰/۱۷۴) ارتباط مثبت و معنادار وجود دارد. از سویی دیگر روابط اجتماعی با نشانیان روانی (۰/۰۸۳) و نشانیان جسمانی (۰/۰۹۷) ارتباط مثبت و معنادار دارد. همچنین نشانیان روانی و نشانیان جسمانی (۰/۶۵۸) رابطه مثبت و معنادار دارند. در جدول ۳ اثرات مستقیم و غیر مستقیم متغیرهای مدل ارائه شده است.

جدول ۳: اثرات مستقیم و غیر مستقیم متغیرها بر اساس آزمون بوت استرپ

متغیر	مسیر	خطای استاندارد	حد پایین	حد بالا	معناداری
اضطراب کرونا بر اهمال کاری	۰/۱۰	۰/۰۵	۰/۰۳	۰/۲۰	۰/۰۱۹
اضطراب کرونا بر اعتیاد	۰/۱۶	۰/۰۱	۰/۰۴	۰/۳۲	۰/۰۰۴
اعتیاد بر اهمال کاری	۰/۶۶	۰/۰۴	۰/۵۷	۰/۷۳	۰/۰۰۱
اضطراب کرونا بر اهمال کاری با میانجی گری اعتیاد	۰/۱۰	۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۲۱	۰/۰۰۳

نتایج بوت استرپ نشان داد که اثرات مستقیم اضطراب کرونا بر اهمال کاری ($\beta=0.10$)، اضطراب کرونا بر اعتیاد ($\beta=0.16$)، اعتیاد بر اهمال کاری ($\beta=0.66$) معنادار است. همچنین نتایج نشان داد اثر غیرمستقیم اضطراب کرونا بر اهمال کاری با میانجی گری اعتیاد ($\beta=0.10$) نیز معنادار است و نقش میانجی جزئی دارد ($P < 0.05$). در ادامه در شکل ۱ مدل برازش شده پژوهش پس از اصلاح ارائه شده است.

شکل ۲: مدل اصلاح شده پژوهش

جدول ۴: شاخص های برازش مدل اندازه گیری

نقطه برش	مدل اصلاح شده	مدل اولیه	شاخص های برازندگی
-	۵۵/۸۲	۷۸/۲۶	مجذور کای
-	۲۳	۲۴	درجه آزادی
کمتر از ۵	۲/۴۳	۳/۲۶	X ² /df
۰/۹۰ >	۰/۹۶	۰/۹۵	GFI
۰/۸۵۰ >	۰/۹۲	۰/۹۰	AGFI
۰/۹۰ >	۰/۹۹	۰/۹۷	CFI
۰/۰۸ <	۰/۰۷	۰/۰۹	RMSEA

جدول ۴ نشان می‌دهد، اگرچه شاخص‌های برازندگی حاصل از تحلیل عاملی تأییدی از برازش قابل قبول مدل اندازه‌گیری با داده‌های گردآوری شده حمایت می‌کنند ($\chi^2/df=3/26$ ، $CFI = 0/97$ ، $GFI = 0/95$ ، $AGFI = 0/90$ و $RMSEA = 0/09$)، باوجود این ارزیابی شاخص‌های اصلاح نشان داد که می‌توان با ایجاد کوواریانس بین خطاهای دو نشانگر خودکنترلی و روابط اجتماعی، شاخص‌های برازندگی بهتری به دست آمد ($\chi^2/df=2/43$ ، $CFI = 0/99$ ، $GFI = 0/96$ ، $AGFI = 0/92$ و $RMSEA = 0/07$)، بر این اساس می‌توان گفت که مدل پیشنهادی از برازش مطلوب برخوردار است.

۴. بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف مدلیابی اهمال‌کاری تحصیلی بر اساس اضطراب کووید-۱۹ با نقش میانجی اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی در دانش‌آموزان مقطع متوسطه انجام شد. نتیجه این پژوهش نشان داد که اضطراب کووید-۱۹ بر اهمال‌کاری تحصیلی اثر مثبت دارد. نتیجه حاضر با مطالعات (ماکر و همکاران^۱، ۲۰۱۲)، (فريتسه و همکاران^۲، ۲۰۰۳)، (میلگرام و تویانا^۳، ۱۹۹۹) و (راسلوم و همکاران^۴، ۱۹۸۶) همسو است. همچنین، (یردلن و همکاران^۵، ۲۰۱۶) در پژوهشی نشان دادند که خودکارآمدی پایین بین اضطراب و اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی نقش میانجی دارد. از سوی دیگر، (ژنگ و همکاران^۶، ۲۰۲۰) در پژوهشی به این نتیجه رسیدند که بین اضطراب صفت و اهمال‌کاری رابطه وجود دارد.

افراد در زندگی‌شان موظفند تکالیف و مسئولیت‌های مختلفی را انجام دهند که اجرای آن‌ها با مهلت‌های مشخصی برای تحویل و محدودیت‌های زمانی مشخصی برای اجرای آن وظایف همراه است. با وجود اینکه فرد می‌تواند زمان، تلاش و منابع خود را برنامه‌ریزی کند، اما در شرایط تنش و اضطراب اغلب فرد نیاز یا تمایل به موکول کردن انجام کارها را به وقت دیگری، نشان می‌دهد (ساپلاوسکا و جرکنکوین^۷، ۲۰۱۸). به همین سبب اضطراب کووید-۱۹ که دانش‌آموزان را در یک شرایط دشوار قرار می‌دهد می‌تواند مانع از انجام وظایف تحصیلی آن‌ها شود و آن‌ها را درگیر اهمال‌کاری تحصیلی کند. علاوه بر اینکه اضطراب مانع از انجام کار در زمان مناسب می‌شود، می‌تواند یک چرخه‌ی معیوب از احساسات منفی و گناه را در فرد به وجود آورد که به واسطه‌ی آن فرد رفتارهای اهمال‌کارانه را شروع کند (استیل^۸، ۲۰۰۷).

نتیجه دیگر این پژوهش نشان داد که اضطراب کووید-۱۹ بر اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی اثر مستقیم دارد. نتایج این مطالعه با پژوهش (گائو و همکاران^۹، ۲۰۲۰) همسو بود که دریافتند در طول همه‌گیری کووید-۱۹، ۸۲٪ از جمعیت چین اغلب در معرض استفاده آسیب‌زا از رسانه‌های اجتماعی بودند. استفاده بیش از حد از اینترنت برای به‌دست آوردن اطلاعات در مورد کووید-۱۹ ممکن است پاسخ‌های استرس را تشدید کند، سطح اضطراب و افسردگی را افزایش دهد، نگرانی را تشدید کند و عملکرد فرد را مختل کند و در نتیجه به استفاده‌ی بیشتر از رسانه‌های اجتماعی و ناراحتی بیشتر منجر شود، چرخه‌ای که شکستن آن دشوار است (هولمس و همکاران^{۱۰}، ۲۰۲۰). با توجه به اینکه در شرایط همه‌گیری بیماری کووید-۱۹ افراد تشویق به ماندن در خانه برای حفظ فاصله‌ی اجتماعی و قرنطینه می‌شوند، میزان زمان آزاد و اوقات فراغت افزایش می‌یابد و افراد وقت بیشتری را در اینترنت و شبکه‌های

- ۱ Maker et al
- ۲ Fritseshe et al
- ۳ Milgram & Tobiana
- ۴ Roth Bloom & et al
- ۵ Yerdelen et al
- ۶ Zhang et al
- ۷ Saplauska & Jer Conquin
- ۸ Steel
- ۹ Gao et al
- ۱۰ Holmes et al

اجتماعی سپری می کنند. (دل بالدو^۱، ۲۰۱۹) در پژوهشی نشان داد که دانش آموزان نسبت به سایر گروه‌ها، بیشتر از اینترنت استفاده می کنند و نوجوانان مستعد اعتیاد به اینترنت هستند. همچنین طبق پژوهش (اسکیمنتی و همکاران^۲، ۲۰۱۷) نوجوانانی که در معرض حوادث استرس‌زا هستند بیشتر مستعد ابتلا به اعتیاد به اینترنت هستند.

نتیجه دیگر این پژوهش نشان داد که شبکه‌های اجتماعی بر اهمال کاری تحصیلی اثر مستقیم دارد. به عبارت دیگر افزایش استفاده از شبکه‌های اجتماعی سبب بالا رفتن اهمال کاری در دانش آموزان می شود. نتایج این پژوهش با پژوهش (طهماسب‌زاده شیخلار و صادق پور^۳، ۱۳۹۷) و (اوزار و همکاران^۴، ۲۰۰۹) همسو بود که دریافتند اهمال کاری دانش آموزان را می توان بر اساس میزان استفاده از شبکه‌های مجازی پیش‌بینی کرد. همچنین در پژوهش (سلیمانی^۵، ۱۳۹۵) مشخص شد که شبکه‌های اجتماعی مجازی به واسطه درگیر کردن کاربران خود ممکن است موجب بروز مشکلاتی در زندگی و وضعیت روانشناختی به ویژه اهمال کاری شود. علاوه بر این اهمال کاری تحصیلی با استفاده از تلفن همراه نیز قابل پیش‌بینی است؛ یعنی دانش آموزان و دانشجویانی که بیش از سایر هم-کلاسی‌های خود از تلفن همراه جهت بازی، استفاده از شبکه‌های اینترنت یا تماس‌های طولانی مدت استفاده می کنند، بیشتر وظایف تحصیلی خود را به زمان‌های دیگری موکول می کنند (میکلوسکی^۶، ۲۰۱۲).

در نهایت نتیجه نشان داد که اضطراب کووید-۱۹ بر اهمال کاری تحصیلی با میانجی‌گری اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی اثر غیر مستقیم دارد، به عبارت دیگر افزایش اضطراب به واسطه افزایش حضور دانش آموزان در فضای مجازی می تواند منجر به اهمال کاری تحصیلی شود. مثلاً در پژوهشی که (ترز و همکاران^۷، ۲۰۲۰) انجام دادند به این نتیجه رسیدند که در دوره همه‌گیری کووید ۱۹، رابطه بین استفاده مشکل‌زا از اینترنت دانش آموزان پسر و رفتارهای اهمال کاری تحصیلی به‌طور معنی‌داری بیشتر از دانش آموزان دختر است. همچنین، در پژوهشی که (ترز، ۲۰۲۰) انجام داد به این نتیجه دست یافت که بین استفاده مشکل‌زا از اینترنت و اهمال کاری تحصیلی رابطه وجود دارد. از سوی دیگر در پژوهشی که (گکایت استونسینه و همکاران^۸، ۲۰۲۱) انجام دادند به این نتیجه رسیدند که علائم اضطراب و افسردگی در گروه کاربرانی که به‌طور مکرر از اینترنت استفاده می کردند، به‌طور معنی‌داری بیشتر از بقیه شرکت‌کنندگان در پژوهش بود.

در تبیین اهمال کاری تحصیلی بر اساس اضطراب کووید-۱۹ با نقش میانجی اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی عوامل مختلفی دخیل‌اند. براساس پیشینه نظری، اهمال کاری یک صفت و ویژگی شخصیتی است که فرد اهمال‌کار توانایی مدیریت زمان را ندارد (فراری و جانسون^۹، ۱۹۹۵). (کندی و سوزا^{۱۰}، ۱۹۹۸) براین باورند که وابستگی دانش آموزان به اینترنت با پیامدهای تحصیلی از قبیل افت تحصیل و عدم مدیریت زمان مرتبط است. از سوی دیگر با استناد به نظریه خودکارآمدی (بندورا^{۱۱}، ۱۹۸۶) می‌توان اذعان داشت تأثیر اضطراب بر اهمال کاری می‌تواند توسط انتظارات فرد از کارآمدی خود، میانجی‌گری شود. بدین‌گونه که ممکن است اشخاص با سطح اضطراب بالا در موقعیت‌های بالقوه تهدید آمیز، ترس از شکست بالا و خودکارآمدی پایینی را تجربه کنند. از سوی دیگر گرایش به شبکه‌های اینترنتی می‌تواند پاسخ اجتنابی به اضطراب زیاد و همین‌طور خودکارآمدی ضعیف و شاید هر دو متغیر باشد (هی‌کاک و همکاران^{۱۲}، ۱۹۹۸).

- ۱ Del Baldo
- ۲ Eskimanti et al
- ۳ Ozar et al
- ۴ Mikloski
- ۵ Terz et al
- ۶ Gecaite-Stonciene et al
- ۷ Ferrari & Johnson
- ۸ Kennedy & Souza
- ۹ Bandura
- ۱۰ Haycock et al

صادق، حمیده؛ جانعلی پور چنار رودخانی، مجتبی؛ قربانپور لقمجانی، امیر؛ محمدی رازی، محمود؛ بخشی پور، اعظم. (۱۴۰۱). [مدل‌یابی اهمال کاری تحصیلی بر

اساس اضطراب کووید-۱۹ با نقش میانجی اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی در دانش آموزان مقطع متوسطه]. (۴) ۲۰۲۰. ۵-۱

یکی از محدودیت‌های این پژوهش این بود که داده‌ها پس از گذشت ۲ سال از همه‌گیری بیماری کووید-۱۹ جمع‌آوری شد و عواملی مانند گذشت زمان، تجربه‌ی افراد و همچنین واکسیناسیون افراد منجر می‌شود که اضطرابشان در برابر ابتلا به این بیماری کاهش یابد و نتایج پژوهش را تحت تاثیر قرار دهد. همچنین نمونه‌گیری به صورت آنلاین انجام شد و امکان ارتباط مستقیم با نمونه‌ها وجود نداشت. نتایج این پژوهش نمی‌تواند رابطه‌ی علی بین اضطراب کووید-۱۹ و اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی و اینترنت و در پی آن اهمال‌کاری تحصیلی را تبیین کند. در این پژوهش نقش میانجی اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی در اثرگذاری اضطراب کووید-۱۹ بر اهمال‌کاری تحصیلی مورد بررسی قرار گرفت. پیشنهاد می‌شود که نقش تعامل والد-فرزند در میزان اثرگذاری اضطراب کووید-۱۹ بر اهمال‌کاری تحصیلی مورد پژوهش قرار گیرد. این پژوهش در جامعه‌ی نوجوانان ۱۲ تا ۱۸ سال صورت گرفت، پیشنهاد می‌شود در گروه دانشجویان نیز مورد مطالعه قرار گیرد. نتایج این پژوهش می‌تواند در مراکز مشاوره و مشاوره با نوجوانان و همچنین در آموزش و پرورش برای تدوین برنامه‌های کاهش اضطراب دانش‌آموزان مورد استفاده قرار گیرد.

۵. ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاقی پژوهش:

اصول اخلاقی تماماً در این مقاله رعایت شده است؛ شرکت‌کنندگان اجازه داشتند هر زمان که مایل بودند از پژوهش خارج شوند. همچنین همه شرکت‌کنندگان در جریان روند پژوهش بودند و اطلاعات آن‌ها محرمانه نگه داشته شد.

حامی مالی:

این تحقیق هیچگونه کمک مالی از سازمان‌های تأمین مالی در بخش‌های عمومی، تجاری یا غیرانتفاعی دریافت نکرده است.

مشارکت نویسندگان:

تمام نویسندگان در طراحی، اجرا و نگارش همه بخش‌های پژوهش حاضر مشارکت داشته‌اند.

تعارض منافع:

بنابراین اظهار نویسنده این مقاله تعارض منافع ندارد.

منابع

جوکار، بهرام؛ و دلاورپور، محمدآقا. (۱۳۸۶). رابطه تعلل ورزی آموزشی با اهداف پیشرفت. *نشریه اندیشه‌های نوین تربیتی*، ۳، ۳، ۳۰-۶۱

https://jontoe.alzahra.ac.ir/article_312.html

خواجه احمدی، معصومه؛ پولادی، شهناز و بحرینی، مسعود. (۱۳۹۵). طراحی و روانسنجی پرسشنامه اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی مبتنی بر موبایل. *نشریه روان پرستاری*، ۴، ۴، ۴۲-۵۰.

<http://ijpn.ir/article-1884-fa.html>

سلیمانی، مجید؛ سعدی پور، اسماعیل؛ و اسدزاده، حسن. (۱۳۹۵). شبکه‌های اجتماعی مجازی و نقش آن در پیش‌بینی اهمال‌کاری تحصیلی، احساس تنهایی و سلامت روان دانش‌آموزان. *پژوهش‌های روانشناسی اجتماعی*، ۶، ۲۱، ۹۲-۹۶.

https://w-ww.socialpsychology.ir/article_62974.html

طهماسب، زاده شیخلار، داوود؛ و صادق پور، مهدی. (۱۳۹۸). تاثیر شبکه‌های اجتماعی بر اهمال‌کاری تحصیلی با نقش واسطه‌ای راهبردهای یادگیری خودتنظیمی در بین دانش‌آموزان. *فناوری آموزش*، ۱، ۱۴، ۲۲۱-۲۳۱.

https://jte.sru.ac.ir/article_970.html

علیپور، احمد؛ قدمی، ابوالفضل؛ علیپور، زهرا؛ و عبدالله، زاده، حسن. (۱۳۹۸). اعتباریابی مقدماتی مقیاس اضطراب بیماری کرونا (CDAS) در نمونه ایرانی. *روانشناسی سلامت*, ۸, ۳۲، ۱۶۳-۱۷۵. https://hpj.journals.pnu.ac.ir/article-e_۶۵۷۱.html

قربانی نژاد، مهدیه. (۱۳۹۹). تاثیر بحران کنونی بر افت تحصیلی دانش آموزان مدارس شهر رفسنجان. *هفتمین کنفرانس ملی علوم اجتماعی و روانشناسی ایران، تهران، ایران*. <https://www.sid.ir/fa/seminar/ViewPaper.aspx?ID=۹۶۶۲۴>

Asif, S. E. (۲۰۱۱). *Clinical implications of academic procrastination*. Alliant International University.
Cure, E., & Cure, M. C. (۲۰۲۰). Angiotensin-converting enzyme inhibitors and angiotensin receptor blockers may be harmful in patients with diabetes during COVID-۱۹ pandemic. *Diabetes & Metabolic Syndrome: Clinical Research & Reviews*, ۱۴(۴), ۳۴۹-۳۵۰. <https://doi.org/10.1016/j.ds-x.2020.04.019>

Alipour, Ahmed; Gadami, Abolfazl; Alipour, Zahra; and Abdullah, Zadeh, Hassan. (۲۰۱۸). Preliminary validation of Corona Disease Anxiety Scale (CDAS) in Iranian sample. *Health Psychology*, ۱۷, ۳۲، ۱۶۳-۱۷۵. [Persian] https://hpj.journals.pnu.ac.ir/article_۶۵۷۱.html

Del Baldo, M. (۲۰۱۹). Acting as a benefit corporation and a B Corp to responsibly pursue private and public benefits. The case of Paradisi Srl (Italy). *International Journal of Corporate Social Responsibility*, ۴(۱), ۱-۱۸. <https://doi.org/10.1186/s40991-019-0042-y>

Demir GÜDÜL, M., Can, G., & Ceyhan, A. A. (۲۰۱۹). University Students' Academic Motivation Profiles: Relationships With Academic Procrastination and Life Satisfaction. <https://hdl.handle.net/11413/5197>

Dong, M., & Zheng, J. (۲۰۲۰). Headline stress disorder caused by Netnews during the outbreak of COVID-۱۹. *Health expectations: an international journal of public participation in health care and health policy*, ۲۳(۲), ۲۵۹. <https://doi.org/10.1111/hex.13055>

Ferrari, J. R., Johnson, J. L., & McCown, W. G. (۱۹۹۵). *Procrastination and task avoidance: Theory, research, and treatment*. Springer Science & Business Media.

Fritzsche, B. A., Young, B. R., & Hickson, K. C. (۲۰۰۳). Individual differences in academic procrastination tendency and writing success. *Personality and individual differences*, ۳۴(۷), ۱۵۴۹-۱۵۵۷. [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(02\)03769-0](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(02)03769-0)

Gao, J., Zheng, P., Jia, Y., Chen, H., Mao, Y., Chen, S., ... & Dai, J. (۲۰۲۰). Mental health problems and social media exposure during COVID-۱۹ outbreak. *Plos one*, ۱۵(۴), e۰۲۳۱۹۲۴. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0231924>

Gecaite-Stonciene, J., Saudargiene, A., Pranckeviciene, A., Liaugaudaite, V., Griskova-Bulanova, I., Simkute, D., ... & Burkauskas, J. (۲۰۲۱). Impulsivity mediates associations between problematic internet use, anxiety, and depressive symptoms in students: a cross-sectional COVID-۱۹ study. *Frontiers in psychiatry*, ۱۲, ۱۷. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2021.634464>

Guessoum, S. B., Lachal, J., Radjack, R., Carretier, E., Minassian, S., Benoit, L., & Moro, M. R. (۲۰۲۰). Adolescent psychiatric disorders during the COVID-۱۹ pandemic and lockdown. *Psychiatry research*, ۲۹۱, ۱۱۳۲۶۴. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2020.113264>

Ghorbanejad, M. (۲۰۱۹). The impact of the current crisis on the academic decline of school students in Rafsanjan. The ۷th National Conference of Social Sciences and Psychology of Iran, Tehran, Iran. [Persian] <https://www.sid.ir/fa/seminar/ViewPaper.aspx?ID=۹۶۶۲۴>

Haycock, L. A., McCarthy, P., & Skay, C. L. (۱۹۹۸). Procrastination in college students: The role of self-efficacy and anxiety. *Journal of counseling & development*, ۷۶(۳), ۳۱۷-۳۲۴. <https://doi.org/10.1002/j.1556-6676.1998.tb02548.x>

Holmes, E. A., O'Connor, R. C., Perry, V. H., Tracey, I., Wessely, S., Arseneault, L., ... & Bullmore, E. (۲۰۲۰). Multidisciplinary research priorities for the COVID-۱۹ pandemic: a call for action for mental health science. *The Lancet Psychiatry*, ۷(۶), ۵۴۷-۵۶۰. [https://doi.org/10.1016/S2215-0366\(20\)30168-1](https://doi.org/10.1016/S2215-0366(20)30168-1)

- Hong, J. C., Lee, Y. F., & Ye, J. H. (۲۰۲۱). Procrastination predicts online self-regulated learning and online learning ineffectiveness during the coronavirus lockdown. *Personality and individual differences*, ۱۷۴, ۱۱۰۶۷۳. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2021.110673>
- Jia, J., Jiang, Q., & Lin, X. H. (۲۰۲۰). Academic anxiety and self-handicapping among medical students during the COVID-۱۹ pandemic: A moderated mediation model. <https://doi.org/10.21203/rs.3.rs-۷۷۰۱۵/v1>
- Jokar, Bahram; and Delavarpour, Mohammad Agha. (۱۳۸۶). The relationship between educational procrastination and achievement goals. *Journal of New Educational Thoughts*, ۳, ۳, ۶۱-۸۰. [Persian] https://jontoe.alzahra.ac.ir/article_۳۱۲.html
- Khawaja Ahmadi, Masoumeh; Poladi, Shahnaz and Bahraini, Massoud. (۲۰۱۵). Design and psychometrics of mobile based social network addiction questionnaire. *Journal of Psychiatric Nursing*, ۴, ۴, ۴۲-۵۰. [Persian], <http://ijpn.ir/article-۱-۸۸۴-fa.html>
- Macher, D., Paechter, M., Papousek, I., & Ruggeri, K. (۲۰۱۲). Statistics anxiety, trait anxiety, learning behavior, and academic performance. *European journal of psychology of education*, ۲۹(۴), ۴۸۳-۴۹۸. <https://doi.org/10.1007/s10212-011-0090-0>
- McCloskey, J. (۲۰۱۲). Finally, my thesis on academic procrastination. <http://hdl.handle.net/10.1.1.6/90-۳۸>
- Melgaard, J., Monir, R., Lasrado, L. A., & Fagerstrøm, A. (۲۰۲۲). Academic Procrastination and Online Learning During the COVID-۱۹ Pandemic. *Procedia computer science*, ۱۹۶, ۱۱۷-۱۲۴. <https://doi.org/10.1016/j.procs.2021.11.080>
- Milgram, N., & Toubiana, Y. (۱۹۹۹). Academic anxiety, academic procrastination, and parental involvement in students and their parents. *British Journal of Educational Psychology*, ۶۹(۳), ۳۴۵-۳۶۱. <https://doi.org/10.1348/0007099991057761>
- Ndubuaku, V., Inim, V., Ndudi, U. C., Samuel, U., & Prince, A. I. (۲۰۲۰). Effect of social networking technology addiction on academic performance of university students in Nigeria. *International Journal of Recent Technology and Engineering (IJRTE)*, ۱۷۳-۱۸۰. DOI: 10.30940/ijrte.D8۳۹۳, ۰۱۸-۵۲.
- Özer, B. U., Demir, A., & Ferrari, J. R. (۲۰۰۹). Exploring academic procrastination among Turkish students: Possible gender differences in prevalence and reasons. *The Journal of social psychology*, ۱۴۹(۲), ۲۴۱-۲۵۷. <https://doi.org/10.3۲۰۰/SOCP.۱۴۹,۲,۲۴۱-۲۵۷>
- Ozer, Z., & Yetkin, R. (۲۰۱۸). Walking through different paths: Academic self-efficacy and academic procrastination behaviors of pre-service teachers. *Journal of Language and Linguistic Studies*, ۱۴(۲), ۸۹-۹۹.
- Rothblum, E. D., Solomon, L. J., & Murakami, J. (۱۹۸۶). Solomon and Roth Bloom Academic Procrastination Questionnaire Affective, cognitive, and behavioral differences between high and low procrastinators. *Journal of counseling psychology*, ۳۳(۴), ۳۸۷. <https://doi.org/10.1037/0022-0167.33.4.387>
- Saikia, A. M., Das, J., Barman, P., & Bharali, M. D. (۲۰۱۹). Internet addiction and its relationships with depression, anxiety, and stress in urban adolescents of Kamrup District, Assam. *Journal of family & community medicine*, ۲۶(۲), ۱۰۸. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6۵۰۱۵۷۶۲/>
- Saplavaska, J., & Jerkunkova, A. (۲۰۱۸, May). Academic procrastination and anxiety among students. In *Engineering for rural development-International Scientific Conference ۲۰۱۸* (pp. ۱۱۹۲-۱۱۹۷). <http://www.tf.llu.lv/conference/proceedings۲۰۱۸/Papers/N۳۰۷.pdf>
- Schimmenti, A., Passanisi, A., Caretti, V., La Marca, L., Granieri, A., Iacolino, C., ... & Billieux, J. (۲۰۱۷). Traumatic experiences, alexithymia, and Internet addiction symptoms among late adolescents: A moderated mediation analysis. *Addictive behaviors*, ۶۴, ۳۱۴-۳۲۰. <https://doi.org/10.1016/j.addbeh.2015.11.002>
- Shaw, M., & Black, D. W. (۲۰۰۸). Internet addiction. *CNS drugs*, ۲۲(۵), ۳۵۳-۳۶۵. <https://doi.org/10.1007/s11469-006-9009-9>
- Souza, K., & Barbara, L. (۱۹۹۸). Internet addiction disorder, interpersonal computing and technology. *An Electronic Journal for the*, ۲۱, ۱-۲.

- Steel, P. (2007). The nature of procrastination: a meta-analytic and theoretical review of quintessential self-regulatory failure. *Psychological Bulletin*, 133(1), 60. <https://doi.apa.org/doiLanding?doi=10.1037/0033-2909.133.1.60>
- Soleimani, Majid; Saadipour, Ismail; and Asadzadeh, Hassan. (2010). Virtual social networks and its role in predicting academic procrastination, loneliness and mental health of students. *Social Psychology Research*, 6, 21, 92-96. [Persian] https://www.socialpsychology.ir/article_62974.html
- Tezer, M. (2020). Academic procrastination behaviours and problematic internet usage of high school students during the COVID-19 pandemic period. *International Journal of Special Education and Information Technologies*, 7(1), 01-17. <https://doi.org/10.18844/jeset.v7i1.0490>
- Tezer, M., Ulgener, P., Minalay, H., Ture, A., Tugutlu, U., & Harper, M. G. (2020). Examining the relationship between academic procrastination behaviours and problematic Internet usage of high school students during the COVID-19 pandemic period. *Global Journal of Guidance and Counseling in Schools: Current Perspectives*, 10(3), 142-156. <https://doi.org/10.18844/gjgc.v10-i3.0049>
- Tahmasb, Zadeh Sheikhlari, Dawood; and Sadeghpour, Mehdi. (2018). The effect of social networks on academic procrastination with the mediating role of self-regulated learning strategies among students. *Educational Technology*, 1, 14, 221-231. [Persian] https://jte.sru.ac.ir/article_490.html
- Yerdelen, S., McCaffrey, A., & Klassen, R. M. (2016). Longitudinal examination of procrastination and anxiety, and their relation to self-efficacy for self-regulated learning: Latent growth curve modeling. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 16(1). <https://doi.org/10.12738/estp.2016.16.1.08>
- Zangrillo, A., Beretta, L., Silvani, P., Colombo, S., Scandroglio, A. M., Dell'Acqua, A., & Tresoldi, M. (2020). Fast reshaping of intensive care unit facilities in a large metropolitan hospital in Milan, Italy: facing the COVID-19 pandemic emergency. *Critical care and resuscitation*, 22(2), 91-94. <https://search.informit.org/doi/abs/10.3316/INFORMIT.1964847.0044171>
- Zhang, R., Chen, Z., Xu, T., Zhang, L., & Feng, T. (2020). The overlapping region in right hippocampus accounting for the link between trait anxiety and procrastination. *Neuropsychologia*, 147, 107071. <https://doi.org/10.1016/j.neuropsychologia.2020.107071>